

Speneri jure, nou küßima. (Siin tulletan teie me-
le, et Spener, kes olli Saksamal 13. Neári-ku pával
1635 sündinud ja 5mal Kiuula-ku pával 1705
surnud, sepárrast meie Putterusse-úsfo rahwa sil-
mis wägga au-wáart mees peab ollema, et temma
otsego uut ello meie úsole ja temma õppetajatele
andis ning isse ei mitte agga suga omma Issandat
ja õnnisteggiat ei nimmetand, waid tedda ka iggal
aial ommas süddames kandis, mis keige temma kir-
jadest arwalik on, mis praego weel hea melega
loetakse! Ja mis weel Speneri au-nimmi tohter
tähhendab, leiate Ma kele ramatus: õnsa õppetaja
Putterusse ello . . . 12. lehhe k. p.). — Sellesam-
ma wägga moistlikko ja usklikko Speneri käest láks
Anspakki Printses omma abbiello-minnemisse pár-
rast, nou küßima. Spener kelas temmale kõrwas-
te, ilmlikko kroni párrast omma usko árrasalgada,
útteldes ja toetades: tahhab Jummal teid kunnin-
ga prauaks tõsta, siis sate sest ilmlikkust auust oõsa,
ilma et teile tarwis olleks tõt ja usko árrasalgada.
Printses siis ei wõtnud mitte kunninga Willippit
kõssilasseks wasto, ja sai wáhhe aega párrast sedda,
Inglisma kunninga Georgi II. prauaks, kes ep ol-
nud paawsti ussust.

„Wata, ma tullen no ppeste; pea kinni, mis
sul on, et úkski ei sa sinno kroni wõtta!“ —
Joan. ilm. r. 3. p. 11. s.

Kas on sinno õnnisteggia tõeste õige armas sinno melest?

Kui sedda isseennese käest küßime ja meie Issand
tõeste wägga armas meie melest on, siis wõtkem ka
nenda tehha kuida meie praego úhhe õnnetuma Sak-
sama Kurwürstist (Juhhan Pridik) kuulda same.
Juhhan Pridik olli sündind 1503 ja surri 1554 aas-
tal. Saksama Keiser Karel V. kiusas wägga Put-
terusse usso rahwast ja sesamma Kurwürst ei taht-
nud sellega rahhul olla, nenda siis tousis sõdda nen-
de wahhel ja 1547 aastal sai Kurwürst, Keisri sõa-
meestest wangi woetud ja pididi allati kui wang
Keisri järrel káima. 1548mal aastal lastis Keiser
tedda ennese ette tua, ja katsus tedda keigesugguse
pettise lubbamisse ja tootussega-temma Putterusse
ussust árrapõdrda. Põlweil maas, olli Kurwürst
sedda Keisri jutto kuulnud, agga temma südda sai
táis, et Keiser tedda armas ni nõddrausklikko ja ker-
gemelelisse innimesse ollewad, et tühja ilmlikko au
ja kasso párrast omma usko pididi árrasalgama. —
Keiser tõstis isse tedda úlles ja Kurwürst hakkas
nenda temmaga rákima: aulik suur Keisri herra,
minna seisán siin teie sure keiserlikko surusse ja au-
ees kui alw ja waene wang ja ütlen julgeste, et ol-
len tõt tunnistanud ja selle lábbi keif ollen árrakau-
tanud, mis Jummal mulle selleõnnatse mailma sees
armust olli annud, omma warra ja warrandust,